

Амбасадори Одеси: urbi et orbi

Про те, що це означає та чому після цих слів майже завжди йде двокрапка та знак оклику – ознака того, що зараз зазвучить важливе звернення, я взяв багато років тому, коли вчився на філологічному факультеті нашого університету. Одного разу до нас, заочників, перед самою сесією так звернувся незабутній доцент Бардах, який викладав латину: «Urbi et orbi! – майже вигукнув він. – Місту та світу!». І ми, а я був балакучий, вмиль змовкли...

Тож ми взнали, що так тисячоліття тому у Давньому Римі звучав голос тих, хто, відчуваючи особливу важливість справи, звертався до народу, імператорів, сенаторів, полководців. Це означало, що мова йде про те, що має важливе значення та про що повинні знати й місто, і світ.

Коли я ознайомився з сьогоденною діяльністю амбасадорів (знову гучне іноземне слово) – послів Одеси, то почав нашу бесіду саме з цього заклик, бо впевнений, що вона буде цікава для прихильників альманаху, який вже двадцять чотири роки читають не тільки в нашій країні, а й повсюди, де мешкають одесити, а колишніх, як підкреслив Михайло Жванецький, не буває.

І до речі, двоє з нас були такими з народження – директор Департаменту культури, міжнародного співробітництва та євроінтеграції Одеської міської ради Іван Ліптуга та я. Третій співрозмовник – амбасадор Одеси в Італії Атіліо Малліані – вже багато років у своїх словах та ділах вважає себе нашим земляком.

Закономірно й те, що ми зібралися у Всесвітньому клубі одеситів. По-перше, наш президент Михайло Михайлович Жванецький

Михайло Жванецький – Почесний амбасадор Одеси

багато років тому став першим, кому Іван Ліптуга (тоді він очолював одеський туризм) вручив диплом почесного амбасадора, по-друге, ВКО тепер партнер Клубу амбасадорів, як і Бізнес-клуб та Асоціація туризму нашого міста.

Кілька років тому і я був поміж амбасадорів Одеси та за кордоном як міг поширював знання про Одесу серед тих, з ким зустрічався. А були вони музикантами, художникам, акторами. У Віденській опері, наприклад, розповів митцям про нашу оперу, яку спроектували австрійці Фельнер і Гельмер, і не втримався зауважити, що вона найкраща у світі...

Це були цікаві та корисні зустрічі, які залишали приємне почуття від того, що наша Одеса стає більш знайомою для громадян країн, якими ми подорожували.

Але тепер, в останні роки, коли Україна, наше місто борються з епідемією та війною, змінилися завдання, які одержують амбасадори

Наш амбасадор у Парижі

Одеси: в них інакші й міра відповідальності, і статус.

Я бачив документи, з яких сьогодні починається знайомство з кандидатом в амбасадори. Ці папери містять питання, перелік котрих зайняв би чимале місце.

– Нинішні амбасадори, – розповідає Іван Ліптуга, – входять до спільноти, яку було створено за ініціативи мера Одеси Геннадія Труханова. Вони формують мережу, де всі, незалежно від громадянства, вважають себе одеситами та мають сприяти популяризації Одеси. Амбасадорами можуть стати люди, які мешкають за кордоном, але всім серцем люблять Одесу та відповідають критеріям, необхідним для гідного представлення нашого міста у світі. Щороку спеціальна комісія підбиває підсумки діяльності кожного амбасадора, продовжує її термін або обирає нових амбасадорів серед наявних претендентів.

Ларнака (Кіпр)

Марсель (Франція)

Головна мета – сприяти розв’язанню важливих проблем, які сьогодні стоять перед Одесою: задовольнити потреби у ліках, медичному обладнанні, підтримувати школи та дитячі садки, залучати інвестиції, розвивати стосунки у сфері культури, туризму та багатьох інших напрямках. Амбасадори сприяють зміцненню зв’язків Міської ради з муніципалітетами міст інших країн. Великі досягнення в цій галузі має Атілліо Малліані – радник мера Одеси та амбасадор в Італійській Республіці. Завдяки йому зміцнилися контакти між Одесою та Генуєю, Венецією, Римом.

– Шановний сіньйоре Малліані, вітаємо вас у Всесвітньому клубі одеситів. Мені розповідали, що саме ви сприяли приїзду до Одеси мера Генуї та високих урядовців Італії. Велика подяка вашій країні та особисто вам за допомогу – за відбудову будинків, архітектурних пам’яток, які постраждали через ворожі нальоти. І перш за все – за те, що ваша країна допомагає одеситам відбудувати Спасо-Преображенський собор.

Для бесіди ми зустрілися у Всесвітньому клубі одеситів

Генуя (Італія)

– Я вже багато років ставлюся до Одеси як до рідного Неаполя, – каже сіньйор Малліані. – Обидва – чарівні міста, де чудове море, театри, цікаві та чемні люди. Навіть кухня та гумор схожі. Знаю, що перша газета молоді Одеси виходила італійською мовою, та першою гастрольною трупою в опері була італійська... Маю серед вас багато друзів. Під час війни кожна людина, де б вона не жила, повинна допомагати тим, хто втратив близьких, житло, потерпає від проблем зі здоров'ям. Дедалі більше моїх земляків, громадян Італії, розуміють, що чужого горя не буває.

Іван Ліптуга:

– Таких людей доброї волі, спроможних допомоги громадянам України, зокрема одеситам, стає чимраз більше. Амбасадори можуть представляти Одесу на рівні цілої країни чи на рівні

Клайпеда (Литва)

Йокогама (Японія)

одного окремого міста. Крім Італії в нас уже є амбасадори у Франції, Великій Британії, Словаччині, Греції, Польщі, Марокко, Кенії та в місті Харкові. Цього року ми обрали нових представників у місті Афіни, столиці Греції, а також у Болгарії, Молдові та Чехії. Втім це тільки початок, бо наша мета – це амбасадори Одеси на всіх континентах та в усіх країнах світу. В усіх дружніх країнах, звісно. Така велика потужна спільнота представників дає місту можливість перебувати в курсі подій та сприяти популяризації всіх важливих для міста напрямків, доносити актуальну інформацію про потреби одеситів та шукати нові партнерства. Завдяки амбасадорам та їхній участі у різноманітних міжнародних заходах – конференціях, форумах, виставках тощо – проводиться важлива робота, яку охопити силами лише працівників Департаменту міжнародного співробітництва неможливо, навіть якщо збільшити штат у декілька разів. Можна впевнено сказати, що аналогічних інституцій амбасадорів міст ще жодне у світі місто не створило, Одеса тут перша. Проте ми надихнули

Регенсбург (Німеччина)

вже кілька міст, і вони теж розпочинають. Така, мабуть, наша місія – народжувати та втілювати ідеї, надихати своїм прикладом інших.

– Я знаю, що туристичний символ міста, якір-серце, який ви з Асоціацією туризму Одеси розробляли у далекому 2012 році та який був увічнений у бронзі київським скульптором Олегом Черноївановим, вже кілька років нагадує про Одесу в різних містах планети...

– Так, дійсно, бронзові скульптури символу Одеси ми вже подарували тим містам, які роками підтримують традиції побратимства, і тим, хто тільки починає дружити з Україною, з Одесою. Сьогодні одеські символи прикрашають набережні Ларнаки (Кіпр), Марселя (Франція), Генуї (Італія), Регенсбурга (Німеччина), Клайпеди (Литва), Йокогами (Японія) та Стамбула (Туреччина). Амбасадор Одеси в Афінах Костянтин Соболь вже замовив і виготовив бронзовий одеський якір-серце для встановлення на Одеській площі у Піреї. Незабаром буде відкриття.

Наприкінці бесіди мої співрозмовники сказали, що девіз «місту та світу» цілком пасує Клубові амбасадорів Одеси.

Бесіду вів Фелікс Кохріхт

